

Soga fortel om ein store dust fra bibelbeltet  
Han gikk inn i skogen for å prate med Gud  
Ned på kne foran busken, skammer seg over lysken  
Frykten for Gud er stor som den var hos hans mor  
Midt i en iherdig bønn høres et bråke drønn  
Fra intet kommer troll og klasker til hans knoll  
Langt inni drømmerike finnes ingen av hans like  
Der hvor drømmen bor, høres ikke Jehovas kor  
Alene for første gang drømmer han om pike fang,  
Uten morens synde mas, blir det latter og stas  
Han koser seg glugg ihjel og kun for sin egen del,  
Uten sin menighet er det innad blitt enighet  
I slik en erfaring, får han livets åpenbaring,  
Man må leve for seg selv for ingen andre gjør det vel  
Med humøret på topp returnerer han til sin kropp,  
Uheldigvis har han glemt at av troll blir han skremt  
Utslått, men lykkelig, merker han plutselig,  
Tau på bein og arm og ånden til Garm  
Det blir en vekkelse, og til sin forskrekkelse,  
Hel svelges han va Garm tjo hei sann!

Sudeliduttantei huttetu sudelei, sudeli sudela sudetralalala  
Sideli sidela sidelu sidelo ho ho hei, tralalala tralalu tralal  
ei